

MERAKI

Meraki je slovo pocházející z řečtiny, které popisuje tvoření něčeho duší, s kreativitou a/ nebo láskou, když člověk do toho, co tvoří vkládá něco ze sebe sama.

Děkuji všem umělkyním i umělcům z gerontopsychiatrického oddělení Psychiatrické nemocnice v Dobřanech za jejich pomocnou ruku. Děkuji, že dotvořili moje fotografie a pomohli mi uzavřít kruh mé práce.

Děkuji mojí mamince, že mě pustila na svoje oddělení a představila svým svěřencům. Děkuji terapeutce oddělení Bc. Nikol Janouškové, že se mnou obcházela pacienty a pomohla mi se zápisy jejich komentářů.

„Podívejte se se mnou na ty fotografie. Která vás něčím oslovuje, která je vám blízká? Co na ní vidíte? Co vám tvary připomínají?“

Droboučká šedovlasá paní si s posmutnělou tváří pomalu prohlíží rozložené tisky. Některé bere do rukou, ale po chvíli je zase pokládá zpátky. Pak se v jejích prázdných očích objeví jiskřička: „Já si vyberu tuhle...je to let ptáků, když opouští moře!“

„Vezměte si barvy a dotvořte tu fotografii. Nic není špatně, nic není správně. Je to vaše.“

„O tom se musí přemýšlet. K tomu nejde dát nic tvrdého jako třeba kolo nebo tak. Je to ‚Let bouřňáků‘, vidíte je tady? Je to fantazie. Mohlo by se to jmenovat i ‚Vstříc světu‘.“

Ve tváři má hravou radost, když si s pýchou prohlíží svoje dílo. A její oči září!

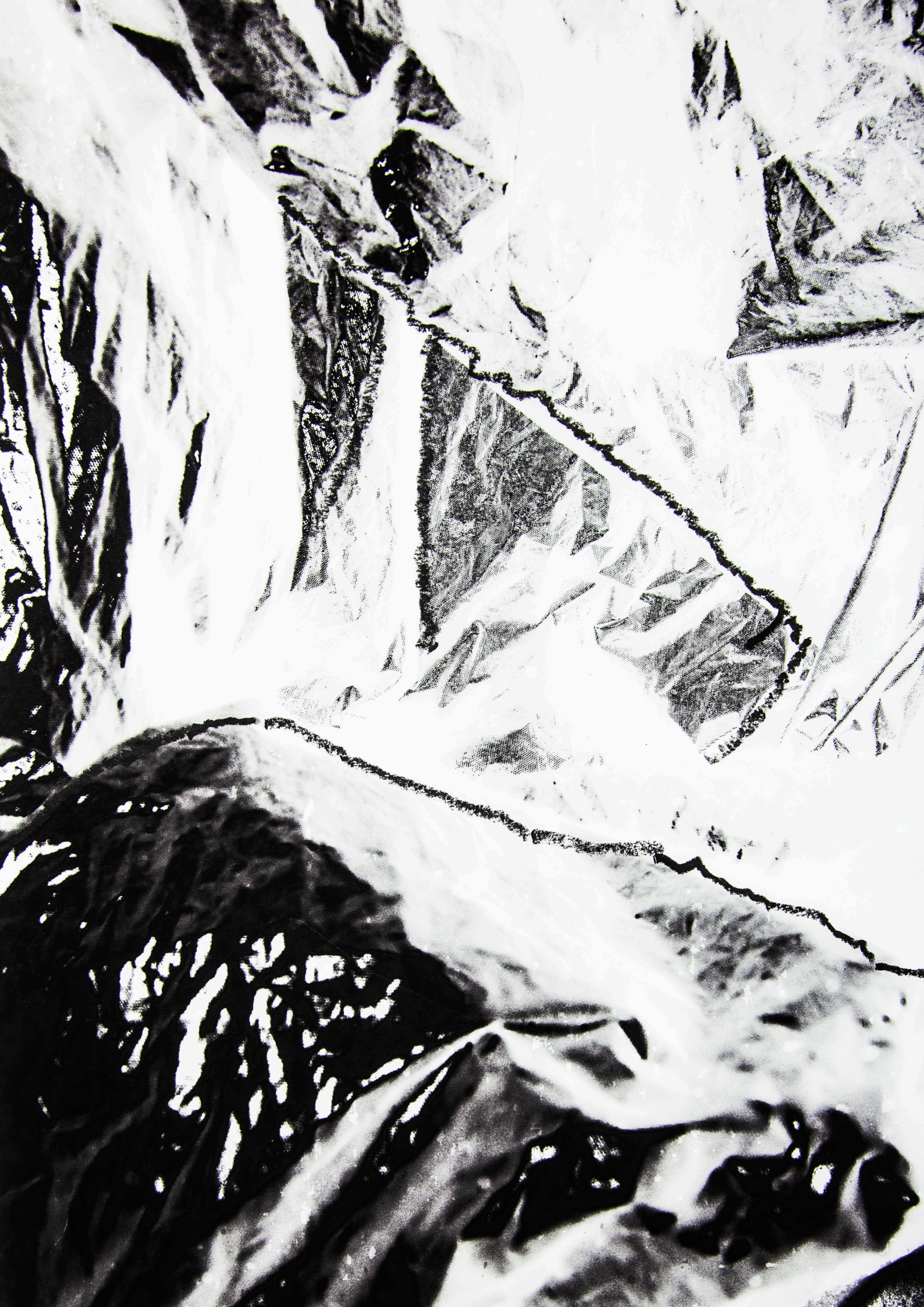
Paní H., 91 let, středně těžká Alzheimerova demence

„Je to let ptáků, když opouští moře. O tom se musí přemýšlet. K tomu nejde dát nic tvrdého jako třeba kolo nebo tak. Je to ‚Let bouřňáků‘. Je to fantazie. Mohlo by se to jmenovat i ‚Vstříc světu‘.“

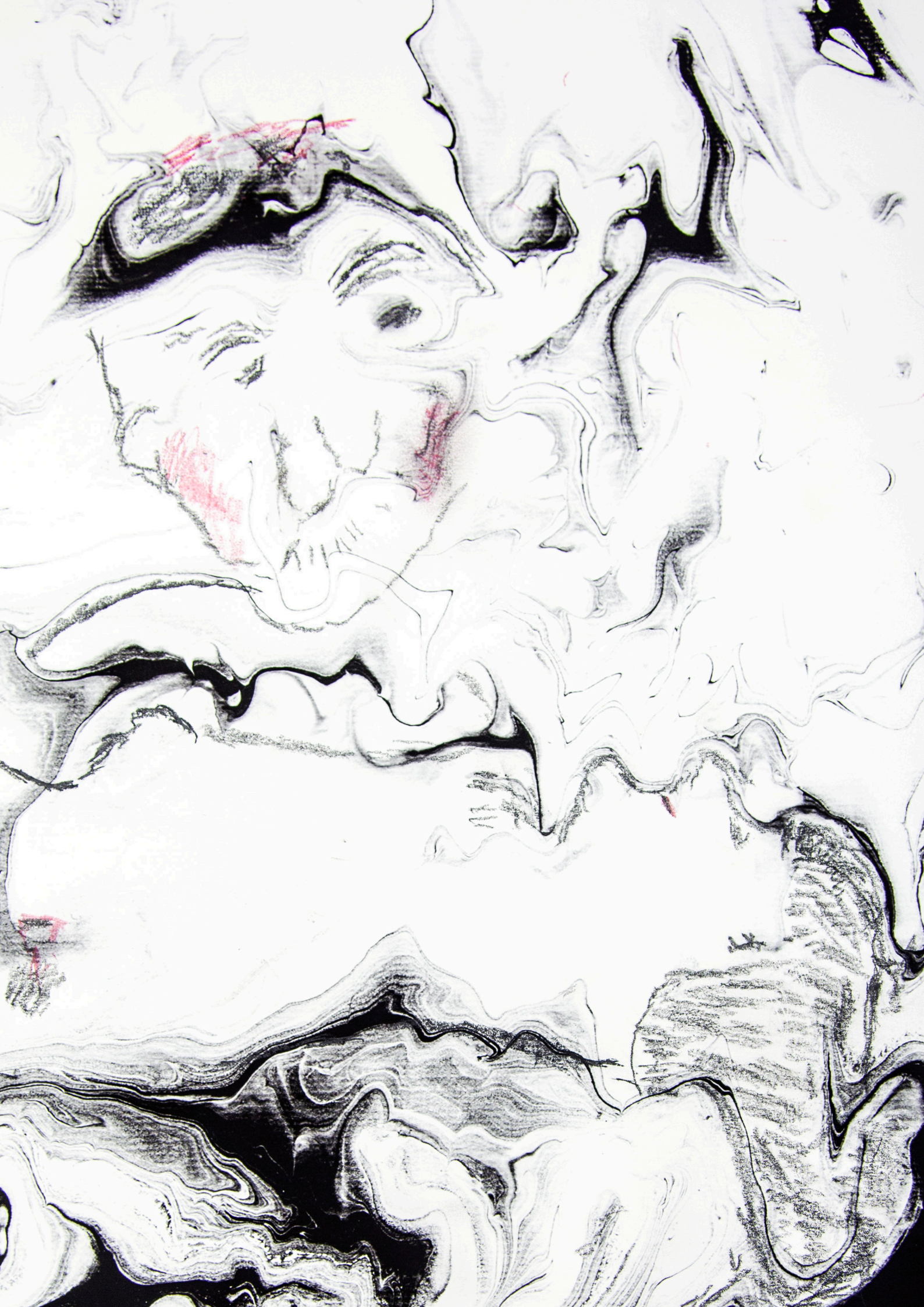
Pan K., 73 let, středně těžká Alzheimerova demence

„Tady vidím jako kopec zasněžený. Nad tím je hora hodně skalnatá se sněhovými jazyky. Tady obtáhnu ten kopec a tu horu ještě. Tady by mohl být vodopád, ale barevně ho dělat nebudu, je to lepší černobílé. Jmenovat se to může ‚Ledová stěna a hornatý výstupek‘.“

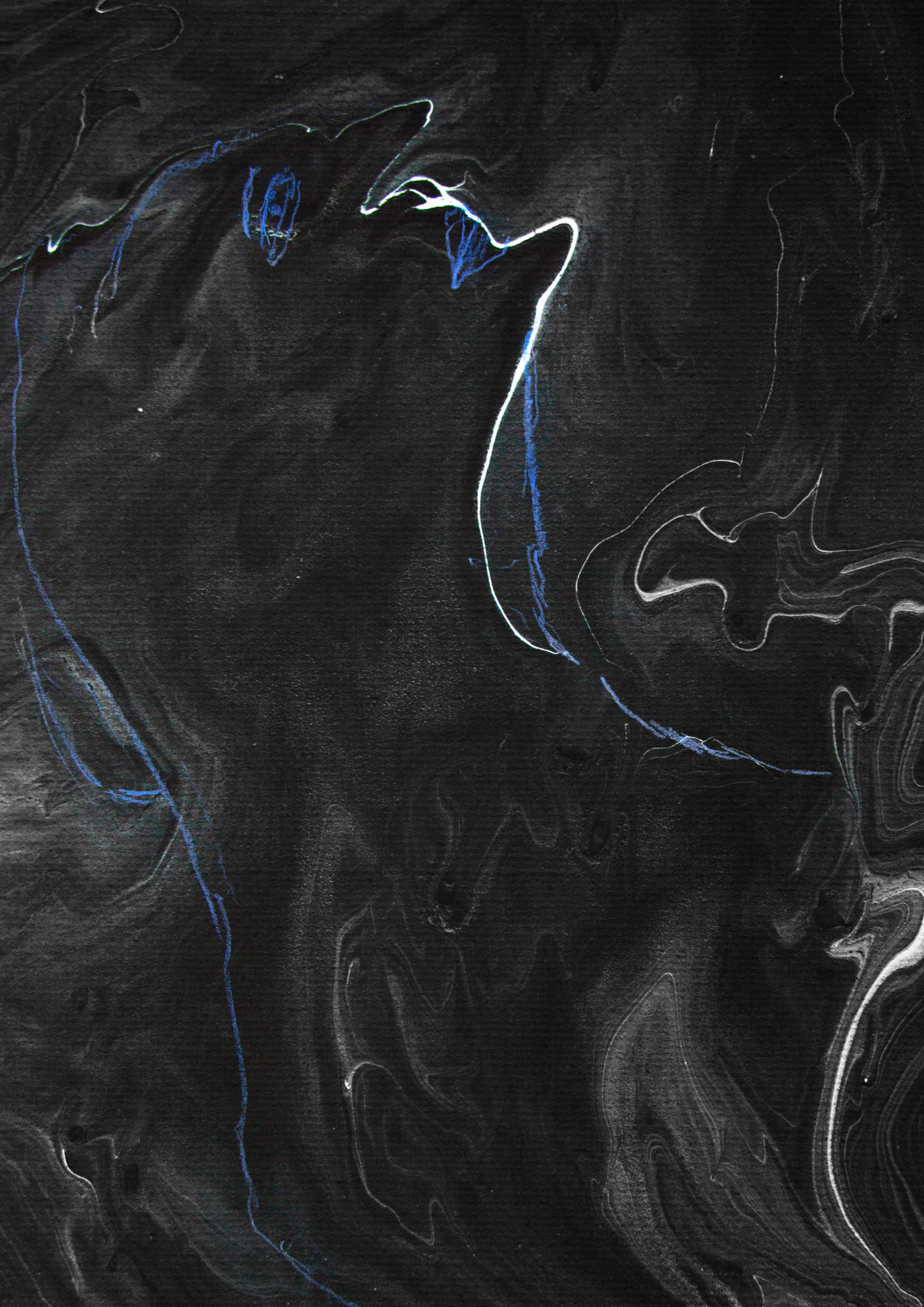
Paní K., 72 let, mírná Alzheimerova demence

„Ten se mi líbí. Tady vidím podobiznu. Jako obličej... tady je pusa... červenou pusu udělám a velký nos a tady ucho. Tady vlasy, takové naježené. Tady dole je červená přezka na kalhotách. Tady má prsa. Jmenovat by se to mohlo "Spokojená paní"... a nebo ne ... ,Dáma hledí do dále'. Ale ještě něco tady vidím, další obličej, takový červený dědek to je. Tady má nahoře vlasy, obličej takový na stranu. Název bych nechala ,Dáma hledí do dále'."

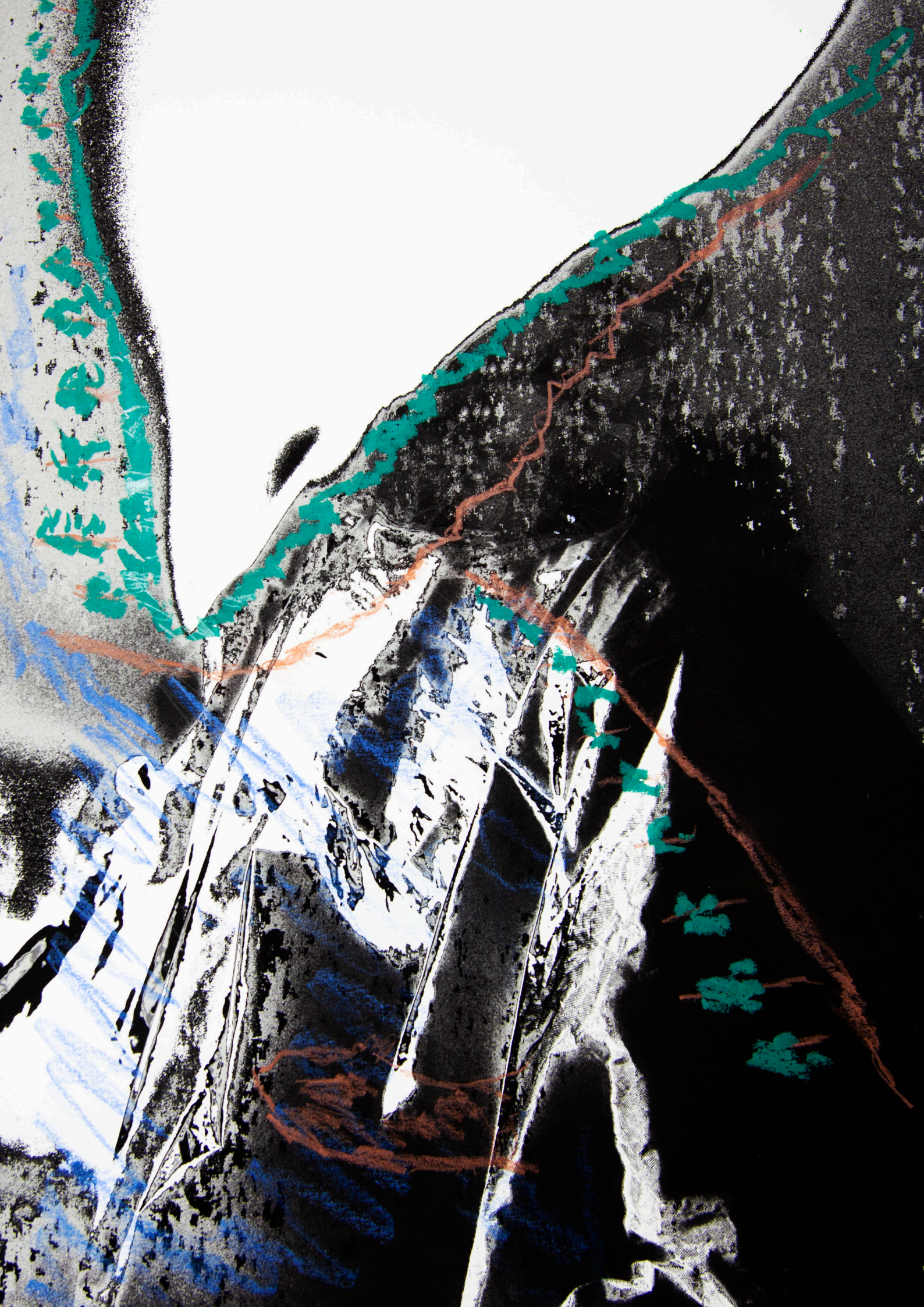
Paní H., 85 let, mírná Alzheimerova demence

„Tady na tom vidím obličej, tady nos a tady bradu a oko tady, tady vlasy dozadu. Ale ten nos je takový ostrý, to bude chlap, tak mu udělám mikádo z těch vlasů. Pojmenovat to můžu ‚Muž v běhu‘, jak za ním vlají ty vlasy a ten krk má napnutý dopředu.“

Paní Š., 87 let, středně těžká Alzheimerova demence

„Tady mi to připomíná jezero, tady krajinu kolem... tady stromy okolo... a ještě další stromy tady dělám.. Tady ještě jezírko jsem nakreslila. ‚U jezera‘ bych to pojmenovala“.

Paní F., 69 let, pokročilá Alzheimerova demence

„Tenhle bych chtěla. Tady vidím kachnu a tady vodu. Žlutou kachnu tady vidím... tady zase voda může být... A nebo jako sníh to vypadá, ale to by tam nebyla kachna v zimě. Tady to je jako hora, skály... a tady ještě vodopád může být. Název by to mohlo mít ‚Vodopád‘.“

Paní K., 87 let, středně těžká Alzheimerova demence

„Tenhle je pěkný. Připomíná mi to vodu. Tady je jako řeka a v ní je kamení. Tady nahore mi to zase připomíná trávu na břehu. Pojmenovala bych to ‚Vodní dílo‘.“

Paní F., 69 let, pokročilá Alzheimerova demence

„Tady na tom vidím jako řeku. Tady je ryba, asi pstruh. Udělám mu šupiny. Tady je ještě jeden pstruh. Je to taková rodinka pstruhů. Název bych tomu dala ‚Ryby!‘“

Paní F., 72 let, mírná Alzheimerova demence

„Tady ten se mi asi líbí nejvíce. Tady vidím obrys zvířete a tady další. Je to takový shluk zvířat. Tady vidím uši a tady ještě jedno a tady napravo to zase vypadá jako zakroucené vousky. Ty vousky se mi moc líbí. Mohly by být barevné. Nakonec je to jako obrys koně. Nazvala bych to ‚Kůň...‘ nebo ‚Vánoční kůň‘ kvůli tomu, jak je vedle to jehličí.“

Paní K., 72 let, mírná Alzheimerova demence

„Tenhle se mi líbí. Tady vidím ptáčka a tady dole řeku. Tady vidím takovou boudičku a tady bude studánka... kameny ještě takhle přidám. Ještě ptáčka.. třeba žlutý zobáček udělám. Název to může mít ‚Ptáček u studánky‘.“

Paní F., 69 let, pokročilá Alzheimerova demence

„Já si vyberu tohle. Tady je strom a tady je ptáček. To si teď vymaluji. Tady je ryba a tady je voda. Ještě hnízdo, ale nemám správnou barvu. Vezmu tedy tuto slámovou. Nějak by to chtělo zkombinovat. Jmenovat se to bude ‚Ptačí hnízdo.‘“

Paní K., 72 let, mírná Alzheimerova demence

„Tady v tom vidím ouška kočky, tak k tomu dodělám tělo. No je to taková naježená kočka. Ještě dokreslím misku se žrádlem a nějaké jídlo do toho... granule jsem tam nakreslila. Jmenovat se to bude ‚Kočka u žrádla!‘“

TEREZA BENEŠOVÁ